

2. Zu Weihnachten.

Nach dem Sündenbekenntnisse.

Temu Ludu, kiz po Czmi khodzjesche, skhadzjesche jasne
Sswjetlo. Djen je so sakswitat na tych, kiz se Czjenom teje
Ssmerczje wobdaczi bjechu! Kneze, Ty sy Twoju Semju
pozonowat a nasche Swjastki sy Ty roswjasat.

Vor der Epistel.

Kneze Božo, nebestki Wotze! my so Tebi dzakujemy sa tu
wulku Radu a Ssmilnosz, so sy Twojemu jeniczkemu Ssynej
nasche dla so dat Czlowek narodzicz a psches njeho nam wot
Kjecha a wjecznejje Ssmerczje nadnje pomhat sy, a prosymy Tebe,
rosfwjecz nasche Wutroby psches Twojeho swjateho Ducha, so
bychmy Tebi sa tajku Radu dzakomni byli a teje sameje we wschej
Nusy a we wschjem Spytowanju so troschtowali, psches teho
sameho Twojeho Ssyna Jesom Krysta, nascheho Knesa. Amen.

Oder:

Moja Duscha posbjehuje teho Knesa
A moj Duch so weseli we Bohu, mojim Sbozniku.

Oder:

Stawaj; rosfwjetluj so!
Pshetož twoje Sswjetlo pschindze.

Oder:

To Sstowo sczini so Czjeto,
A bydlesche bes nami.